

Diktsamling från förr och nu

Limerick

En glad liten tös ifrån Vänga
älskade att i körsbärsträden klänga
Hon åt många bär
och undrade om det är
miljöbrott att kärnorna på marken slänga.

Av okänd

*Med humleknopp i våra örngott fyllda
vi somnar tryggt som björnen i vinterbo.*

Av okänd

Vårafton

Luften är hög och ren
vinden susar bland björk och en
göken ropar från skogens snår
allt är glädje och lif i vår.

av Hildur Andersson ,Börta

Limerick

*Det satt en man i en båt uppå Anten
hantänkte väl mest uppå tanten
så kom det en våg
han alls inte såg
och plötsligt han föll över kanten.*

Limerick av Bigitta Jarnelid Loo

*En engelsman som passerade Loo
hittade skylten just bakom en bro.
Han stannade sin bil
och sa med ett smil:
-Var är det lilla huset måntro?
(Loo är ett eng. slanguttryck för toa)
Astrid Sillerström*

Slåttergille Sandhult Anten

Några liar sjunger en sommarsång
en sång om det som längesen var.
Sjunger nu som dom gjorde en gång
När riktiga skördar tegarna bar

Min räfsa dansar en sommardans
samlar magra tegars glesa strån
men tankarna dom är någonstans
som ligger mil och år härifrån

för några timmar blir jag återförd
genom år av förgången tid
till barndomshemmet och tegars skörd
inhägnad av barrskogens frid

Jag var på de tegar min fars lie slog
räfsade gräs tillsammans med mor.
Gräs som till vår ladugård drog
att bli vintermat till två kor.

Minnen kommer till mig där jag går
i ett slåttergilles skördelag
där räfsor dansar och lie slår
en strålande augustidag.

Här har jag en minnesresa fått
från torparteg till torparteg
där människor i sekel har gått
med odling, sådd och skördesteg.

*Av Berg-Erik (Erik Andersson från torpet Berga i Östad)
Fanns publicerad i AT den 16 augusti 1995*

Läsarekullen

Det kommer kåddoft från en avverkningsyta
av aprilvindens svala hand förs den hit
Molnens spegelbilder i Anten syns flyta
i skogsgrönska står Långareds kyrka vit.

I Läsarkullens granar, stillsamma gamla
finns ännu kvar rester av söndagens frid
när traktens människor här sig samla
till gudstjänst, sång och bön, i gången tid.

Hit kom människor vars händer var arbetsmärkta
varligt vände den gamla sångbokens blad
för att under några timmar bli stärkta
i sin färd till himmelens eviga stad.

här såg dom samma syn som vi fått skåda
där våra ögon får fritt vandra omkring
kände samma doft av skogens kåda
och undran över skapelsens heliga ting.

Av Berg-Erik

Ramsor

*Där lien kan slå
och ploegen ej kan gå
där skall ett äppleträd stå.*

*Det finns nio sorters bett
loppor, lus och knett.*

*Hängelus flängelus flott
smålus grålus och knott.*

Dessa ramsor har Tréne Wängvik i Vänga lärts av sin far

Limerickar

Det kom en dam bort till Ruus
där ser hon plötsligt ett hus
det här var något nytt
hon blir som förbytt
och känner i huvudet ett sus.

På Loovägen gick en tant
hon höll sig så fint på sin kant
men plötsligt hon ser där en karl
så underbar vacker och rar
och genast på vägen hon slant.

Av Bigitta Jarnelid Loo

Solnedgång

*Se solen sjunker och skymning breder
sin dunkla slöja kring jorden ut.
Ur tiden svunnit en dag ånyo.
den med sitt arbete nu är slut.
vid västerrand där solen dalar
förgylles molnet av solens glans.
Ren daggens droppar kring marken gutas
bland blad och blommor i Floras krans.*

*Naturen liksom i stillhet dröjer
och vill ej störa den djupa frid.
som över jorden sig sänker neder
och famnar allt uti famn så vid.*

*O, må ock mänskan sig stilla böja
för alltings fader och konung blid!
Då skall åt henne blott mera givas
av samma stillhet och djupa frid.*

*Loo Hergården Stenbronå den 4 augusti 1927
Av Gunborg Andersson*

Ett monument

Det står i ett vackert galleri
som skapats av en stor arkitekt.
Det står under Guds himmel fri
smekt av sol och vindars fläkt.

Gamla redskap är uppställda här
som monument vid en ödegård
hårt angripna av rost dom är
sedan ingen längre ger dem vård.

En gång de trogna redskap var
mellan skogsbonden och hästens kropp
som hjälptes åt att jorden bar
fram skörd under årens lopp.

Sen, när ägaren ifrån dom dog
fanns ingen uppgift för dem mer
då rosta harv, då rosta plog,
ladugården - deras hem- revs ner.

Nu står de där här som monument
över en tid som varit har
dom har aldrig dödat, aldrig bränt
i livets tjänst dom alltid var.

Vandrare, går du här förbi någon gång
stanna, lyssna, till seklernas röst
som sjunger det förflutnas sång
till en stunds vemod i ditt bröst.

Valås i Risveden September 1993

Av Berg-Erik

Publicerad i AT 18 okt. 1993

Gräfsnäs

Kring Gräfsnäs gamla vallar
sjön Anten bölja slår
och genom parkens tallar
en vindils susning går.

Och slottets torn
som förr sig höjde
så stolt vid klarblå strand
av vanvård äro böjde
och härjade av brand.

För många år tillbaka
en drottningens hem det var
och nu dess murar skaka
för varje vind som far.

Så grymt det öde blivit
som träffat detta slott
förgängelsen ren skrivit
sitt namn uppå dess lott.

Och när det bygdes
detta slott vars saga nu är all
det säges ha så grymt tillgått
att folk svor dess fall.

Så har det byggts
så har det bränts
tre gånger upp och ned
men större under har väl hänt
att upp det fjärde gången
byggdes med.

Ty än är detta ställets prydnad kvar
den gamla vackra parken
som från fordomtima dar
alltmer sig höjt från marken.

Så darrande far vinden
bland trädens kronor fram
och gulnat löf från linden
far tyst kring deras stam.

Ren börjar solen sjunks
på molnfri himmel ned
” Båt Gref Gomer” börjar dunka
vi gå till bryggan ned.

Snart båten glider
från Gräfsnäs land
ut på den klara yta
säven nickar farväl från strand
allt är lugnt
ej stormar ryta.

*Efter en utflykt till Gräfsnäs sommaren 1913
av Hildur Andersson*